

[Baagø.]

lønnet tjenestemand ved hver portion på f. eks. 168 kr. måtte afgive ca. 50 pct. Altså har også skatten virket nivellerende.

Hvad deklasseringen angår, har statistisk departements oversigter over indtægtsfremgangen i de forskellige befolkningsgrupper og erhverv i tiden siden 1946 klart bevist, at tjenestemændene slet ikke har kunnet følge med; bl. a. er den stedfundne løn-glidning på det private arbejdsmarked ikke kommet til udtryk i tilsvarende lønforhøjelser for statens tjenestemænd.

Mit parti hilser derfor med stor tilfredshed det i lovforslagene optagne afsnit om fremtidig dyrtidsregulering af lønningerne efter en skala, som i det væsentlige vil kunne hindre en fremtidig nivellering, ligesom vi også med tilfredshed kan tiltræde forslaget om et såkaldt overenskomsttillæg og den dertil knyttede særlige skala. Der er her skabt en form for dyrtidsregulering og reallønsregulering, som i det store og hele på en let og smidig måde kan benyttes uden at fremkaldte de uheldige virkninger, vi har været vidne til under 1946-loven.

At spørgsmålet om de ugifte og samgifte tjenestemænds aflønning har fundet en løsning som den af kommissionen foreslåede, er en retfærdighedshandling, som længe har ladet vente på sig. En udgligning for det løntab, de pågældende i årevis har haft, finder ikke sted; men når vi bl. a. tænker på, hvorledes der er blevet pålagt ikkeforsørgere særlige skattebyrder, ville det simpelt hen have været usømmeligt, om de pågældende ikke nu var blevet stillet lige med deres øvrige kolleger lønningsmæssigt set.

Må jeg om grundlaget for dyrtidsreguleringen, pristallet, sige, at over for den megen tale og de mange presseudtalelser om uanstændigheden i, at tjenestemænd — og lønmodtagere i det hele taget — gennem pristallets beregning straks fik dækning for nyindførte skatter og afgifter, fordi disse skatter og afgifter indgik i pristalsbudgettet, virker det noget overraskende, hvad kommissionen ved det statistiske departements hjælp har opstillet af beregninger og undersøgelser. Når man læser 1. betænkning, bilag 5, side 139-143, og hæfter sig ved underbilag 1, side 142, ses det, at udeladelse af skatter og afgifter i detailprisberegningen

indenlunde ville have medført, at det lønregulerende pristal i dag ville have ligget lavere, end det faktisk gør. Imidlertid er mit parti i udvalget rede til at gennemdrøfte dette problem og til at overveje muligheden for indførelsen af et andet lønregulerende pristal end det foreslåede, men vi må fastholde, hvad vore to medlemmer i kommissionen har udtalt, at dette tal så skal bringes i anvendelse over for alle pristalsregulerede lønninger her i landet. Vi ønsker ikke at medvirke til, at tjenestemændene bliver en enklave for sig i befolkningen.

Mit parti er meget interesseret i, hvad den højtærede finansminister gav tilsagn om, at der agtes nedsat en kommission, som får til opgave at undersøge forholdene i de enkelte styrelser med hensyn til, om der fremtidig skulle være mulighed for at undtage grupper af tjenestemænd fra den faste ansættelse under staten med en tilhørende efterlønsordning som foreslået, men vi forstår på den anden side også, at skulle lønningskommissionens have færdigbehandlet dette omfattende spørgsmål, ville en lønningslovsrevision være blevet udskudt på ubestemt tid, efter al sandsynlighed mindst et par år. At den bebudede kommission tillige får til opgave at behandle det ikke helt lette spørgsmål om de fremtidige ansættelsesvilkår for de af loven om pensionering af civile funktionærer, håndværkere og arbejdere ved hæren og søværnet m. v. omfattede personer, forekommer os helt naturligt.

I øvrigt ønsker mit parti at udtrykke glæde over, at der i § 1 i forslag til lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd vedrørende begrebet tjenestemand er anvendt udtrykket „varigt og som livsgerning“ om ansættelsesforholdet. Det konservative folkeparti lægger principielt megen vægt på, at der gennem dette ansættelsesforhold skabes en fast og varig tilknytning til staten. Vi gør det af to grunde: for det første, fordi det vil være af stor betydning, at dygtige, veluddannede tjenestemænd ikke søger over i frie erhverv, men forbliver i statstjenesten, og for det andet, fordi vi har den opfattelse, at en hæderlig, dygtig, initiativrig og uafhængig tjenestemandstand, som gennem ansættelses- og lønvilkår knyttes til staten i et fast tilhørs-